

„Porozumění milosti“

kázání: KS Praha – region Střed, 8.3. 2020 - Steve Goss

Lukáš 15,11 – 31 (příběh o marnotratném synovi)

Mladší bratr – ukazuje nám, co je milost

- Ježíš zde předkládá obraz někoho, jehož chování bylo v jeho kultuře to nejhorší. Je těžké si představit, že by se mohl chovat ještě hůř.
- Vrátil se ke svému otci a nečekal, že už bude přijat jako syn, ale doufal, že si prostě najde práci jako najatý služebník.
- Přesto otec okamžitě objímá tuto páchnoucí, špinavou, zlomenou osobu, oblékne ji do nejlepšího šatu a uspořádá nádhernou párty.
 - **Šat** symbolizuje, že syn dostal znovu právo užívat si místa „správného postavení“ u Otce, a že je zcela obnoven.
 - **Prsten** symbolizoval moc a autoritu starat se o záležitosti otce. Syn, který právě promrhal polovinu majetku, je oprávněn utrácet ještě více!
 - **Sandály** ukazují, že je stále synem.

Není to naše chování, které nás staví do správného vztahu s Bohem – je to Jeho milost.

Hřích má následky. Jedním z těchto důsledků však NENÍ ukončení jeho vztahu s otcem. Bůh vám dává svobodu k selhání.

Starší bratr – spíše otročil, než sloužil

- Starší bratr tvrdě pracoval. Dělal vždy to, co se od něj očekávalo. Jasně zastupuje náboženské lidi, kteří nerozumí pojmu milosti.
- Nerozuměl tomu, že láska a přijetí otce neměly co do činění s jeho dobrým vnějším chováním, stejně jako se špatným vnějším chováním jeho bratra. S chováním to nemá nic společného. Je to všechno o milosti.
- Mohl si užívat mnoho let, když byl s otcem, ale místo toho otročil a myslel si, že si musí zasloužit otcovo schválení a jeho dědictví.

„Otročíme“ Bohu?

- Očekávali byste, že najdete staršího bratra s otcem uvnitř domu, kde si užívá to, že s ním má obecnství. Místo toho je na poli s najatými služebníky a „otročí“.

- Ve skutečnosti přijal identitu najatého služebníka.
- Otcova přítomnost staršímu synovi nestačila. Spíše raději usiloval o to, co mu otec mohl dát, a snažil se získat otcovo požehnání tím, že se snažil dělat všechno správně navenek, ale vnitřně bylo jeho srdce daleko.

To, co děláme, pochází z toho, kým jsme

- Mnoho křesťanů se považuje za ty, kterým bylo odpuštěno, ale jsou v podstatě stejní jako předtím.
- Je to jako by se naše chápání evangelia dostalo až do Velkého pátku: Ježíš zemřel za mé hříchy a já až zemřu, půjdu do nebe.
- Musíme se však dostat až k Velikonoční neděli a uvědomit si, že nejde jen o to, že Ježíš vstal z mrtvých. Také jsme spolu s ním vstali z mrtvých a stali jsme se něčím úplně novým!